

เทศบัญญัติ
เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

เรื่อง

การจัดเก็บค่าธรรมเนียม

บำบัดน้ำเสีย

พ.ศ. 2555

เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

(จังหวัดร้อยเอ็ด)

ประกาศเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด
เรื่อง ให้ใช้เทศบัญญัติเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด
เรื่องการจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๕

ด้วยเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ได้ตราเทศบัญญัติขึ้นใหม่ คือ “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด เรื่องการจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๕ เพื่อควบคุมดูแลและจัดเก็บค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการบำบัดน้ำเสียในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

บัดนี้ สภาเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดได้มีมติให้ความเห็นชอบ และผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ดได้ให้ความเห็นชอบเทศบัญญัติดังกล่าวแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงให้ใช้เทศบัญญัตินี้ตั้งแต่วันขึ้นในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดเมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดแล้ว ๗ วัน

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(นายบรรจง โฆษิตจรรย์พันธ์)
นายกเทศมนตรีเมืองร้อยเอ็ด

๑๐๖

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด
เรื่อง การจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย
พ.ศ. ๒๕๕๕

หลักการ

เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการควบคุมและการเก็บค่าธรรมเนียมในการบำบัดน้ำเสียในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕

เหตุผล

เพื่อกำหนดอัตราค่าบริการบำบัดน้ำเสียรวม ที่เรียกเก็บจากผู้ให้บริการระบบบำบัดน้ำเสียเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดจึงเห็นสมควรให้ตราเทศบัญญัติเมืองร้อยเอ็ด ว่าด้วยการจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสียขึ้น โดยกำหนดหลักเกณฑ์ ข้อปฏิบัติในการจัดเก็บค่าธรรมเนียม ให้สอดคล้องกับลักษณะประเภท ขนาดของแหล่งกำเนิดน้ำเสีย เพื่อให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานที่ ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเทศบัญญัติ

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด
เรื่อง การจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย
พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ว่าด้วยการจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย ขึ้นใช้บังคับ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๓ (๕) มาตรา ๕๔ (๗) และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับมาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๑๖ (๒) (๑๘) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดและโดยความเห็นชอบของผู้นำนายการจังหวัดร้อยเอ็ด จึงตราเทศบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด เรื่องการจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด นับแต่วันที่ได้ประกาศไว้ โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดแล้ว ๗ วัน

ข้อ ๓ นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ให้ยกเลิกบรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“ระบบบำบัดน้ำเสีย” หมายความว่า กระบวนการทำ หรือวิธีการที่กักเก็บน้ำเสีย ตลอดจนอุปกรณ์ เครื่องจักรกล ซึ่งมีไว้สำหรับปรับปรุงน้ำเสียให้มีลักษณะเหมาะสมเป็นน้ำทิ้งตามมาตรฐานน้ำทิ้งที่เทศบาลกำหนด

“ระบบบำบัดน้ำเสียรวม” หมายความว่า ระบบบำบัดน้ำเสียของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

“น้ำเสีย” หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นของเหลว รวมทั้งมลสารที่ปะปนหรือปนเปื้อนอยู่ในของเหลวนั้น

“แหล่งกำเนิดน้ำเสีย” หมายความว่า ชุมชน โรงงานอุตสาหกรรม อาคาร สิ่งก่อสร้าง สถานประกอบกิจการใด ๆ หรือสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นแหล่งที่มาของน้ำเสีย

“น้ำจากแหล่งอื่น” หมายความว่า น้ำที่ไม่ใช่ น้ำประปา หรือน้ำที่นำมาใช้ควบคู่กับน้ำประปา ซึ่งเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียใช้เพื่อการอุปโภคบริโภค

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสียแล้ว จนเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่เทศบาลกำหนด

“แหล่งรองรับน้ำทิ้ง” หมายความว่า ท่อรับน้ำเสียและแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น คู คลอง เป็นต้น

“การระบายน้ำทิ้ง” หมายความว่า การปล่อยน้ำทิ้งลงสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้ง

“ของเสีย” หมายความว่า ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสาร หรือวัตถุอันตรายอื่นใด ซึ่งถูกปล่อยทิ้งหรือมีมาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ในสภาพของแข็ง ของเหลว หรือก๊าซ

“วัตถุอันตราย” หมายความว่า วัตถุระเบิดได้ วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์ และวัตถุเปอร์ออกไซด์ วัตถุมีพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุแก๊มมันตรังสี วัตถุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง วัตถุอย่างอื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม

“ท่อรับน้ำเสีย” หมายความว่า ท่อหรือทางระบายน้ำที่เทศบาลจัดให้มีขึ้น เพื่อนำน้ำเสีย น้ำทิ้ง หรือน้ำอื่นใดไปจากอาคารหรือสถานประกอบการ ไปสู่ท่อรวบรวมน้ำเสีย

“ท่อรวบรวมน้ำเสีย” หมายความว่า ท่อที่เทศบาลจัดให้มีขึ้น เพื่อนำน้ำเสีย น้ำทิ้ง หรือน้ำอื่นใดไปสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม

“ท่อเชื่อมน้ำเสีย” หมายความว่า ท่อหรือรางระบายน้ำที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย จัดให้มีขึ้นเพื่อนำน้ำเสียจากอาคารหรือสถานประกอบการไปสู่ท่อรับน้ำเสียหรือท่อรวบรวมน้ำเสีย

“การต่อท่อเชื่อม” หมายความว่า การต่อท่อเชื่อมน้ำเสียจากอาคารหรือสถานประกอบการเข้าสู่ท่อรับน้ำเสียหรือท่อรวบรวมน้ำเสีย ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

“อาคาร” หมายความว่า อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

“สถานประกอบการ” หมายความว่า สถานที่ประกอบกิจการ เช่น โรงแรม ร้านอาหาร สถานเริงรมย์ หรือสถานประกอบกิจการใด ๆ ที่เป็นแหล่งก่อให้เกิดน้ำเสีย

“แหล่งกำเนิดมลพิษ ประเภทที่ ๑” หมายความว่า อาคารซึ่งโดยปกติบุคคลใช้อาศัยได้ทั้งกลางวันและกลางคืน ไม่ว่าจะเป็นการอยู่อาศัยอย่างถาวรหรือชั่วคราว เช่น บ้านเรือนที่พักอาศัย อาคาร ตึกแถว

“แหล่งกำเนิดมลพิษ ประเภทที่ ๒” หมายความว่า

(๑) หน่วยงานราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรืออาคารที่ทำการของเอกชนหรือองค์การระหว่างประเทศ

(๒) มูลนิธิ

(๓) โรงพยาบาล หรือสถานพยาบาล

(๔) โรงเรียน หรือสถานศึกษา

(๕) สถานที่ประกอบธุรกิจขนาดเล็ก ซึ่งไม่ใช่โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

(๖) สถานที่ที่ใช้ประโยชน์ในลักษณะเช่นเดียวกับ (๑) - (๔)

“แหล่งกำเนิดมลพิษ ประเภทที่ ๓” หมายความว่า

(๑) โรงแรม

(๒) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

(๓) สถานที่ประกอบธุรกิจขนาดใหญ่

(๔) สถานที่ที่ใช้ประโยชน์ในลักษณะเดียวกับ (๑) และ (๒)

“ธุรกิจขนาดเล็ก” หมายความว่า กิจการที่ไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร

“ธุรกิจขนาดใหญ่” หมายความว่า

(๑) กิจการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และไม่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลกฎหมายรัษฎากร หรือ

(๒) กิจการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ

“ค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย” หมายความว่า เงินค่าบำบัดน้ำเสียที่เทศบาลเรียกเก็บจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย และน้ำเสียนั้นไหลผ่านท่อรวบรวมน้ำเสียไปสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม

“ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ” หมายความว่า เงินที่เทศบาลเรียกเก็บจากคำดำเนินการอื่น ๆ ซึ่งไม่ใช่ค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองร้อยเอ็ด หรือผู้ซึ่งนายกเทศมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานแทน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานตามเทศบัญญัติ

“เทศบาล” หมายความว่า เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรีเมืองร้อยเอ็ด รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใด เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวดที่ ๑

การรวบรวมและการบำบัดน้ำเสีย

ข้อ ๖ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีหน้าที่จัดส่งน้ำเสียไปทำการบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมของเทศบาล เว้นแต่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียมีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเอง

ข้อ ๗ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ที่ส่งน้ำเสียเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการต่อท่อเชื่อมน้ำเสีย ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๘ ห้ามแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ระบายน้ำเสียที่มีค่าเกินกว่ามาตรฐานที่ระบบบำบัดน้ำเสียจะรับได้ ลงสู่ท่อรับน้ำเสียหรือท่อรวบรวมน้ำเสีย

ข้อ ๙ ห้ามผู้ใดเท ทิ้ง ของเสียลงสู่ท่อรับน้ำเสียหรือท่อรวบรวมน้ำเสีย โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๐ ห้ามผู้ใดเทเว็ดอุณฺดรายลงสู่ท่อรับน้ำเสียหรือท่อรวบรวมน้ำเสีย

ข้อ ๑๑ ห้ามสถานบริการทางการแพทย์ ระบายน้ำเสียโดยมิผ่านการฆ่าเชื้อลงสู่ท่อรับน้ำเสีย และห้ามมิให้โรงงานอุตสาหกรรมระบายน้ำเสีย โดยไม่ผ่านการบำบัดตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีหน้าที่และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ตลอดจนเงื่อนไขหรือคำสั่งอื่นใดของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๓ ห้ามผู้ใดทำการต่อท่อเชื่อม โดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่แหล่งกำเนิดน้ำเสียใด มีเหตุจำเป็นไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการบำบัดน้ำเสีย หรือการระบายน้ำทิ้งตามเทศบัญญัตินี้ หรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ให้ยื่นคำร้องแจ้งเหตุผลและความจำเป็นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อพิจารณาหรือกำหนดวิธีการบำบัดน้ำเสียหรือระบายน้ำทิ้งโดยวิธีอื่นเป็นการชั่วคราว ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเองอยู่แล้ว และประสงค์จะใช้ระบบบำบัดน้ำเสียที่มีอยู่นั้น แต่ไม่สามารถทำการบำบัดน้ำเสียตามมาตรฐานที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด มีหน้าที่ต้องดำเนินการหรือปรับปรุงแก้ไขให้ใช้งานได้ภายใน ๔๕ วัน สำหรับอาคารประเภทบ้านพักอาศัย และภายใน ๙๐ วัน สำหรับอาคารประเภทประกอบการ ทั้งนี้ นับจากวันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบ

กรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ไม่สามารถดำเนินการหรือปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ยื่นคำขอผ่อนผันต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่งไม่น้อยกว่า ๗ วัน และเมื่อมีเหตุอันควรให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาผ่อนผันได้ไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้ผ่อนผัน ทั้งนี้ การผ่อนผันจะต้องคำนึงถึงผลที่จะกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนด้วย

เมื่อพ้นกำหนดผ่อนผันตามวรรคสอง เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษต้องจ่ายค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย ตามอัตราที่เทศบาลกำหนด นับจากวันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบ

หมวด ๒ อำนาจหน้าที่

ข้อ ๑๖ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในอาคาร สถานที่ และเขตที่ตั้งของแหล่งกำเนิดน้ำเสีย หรือเขตที่ตั้งระบบบำบัดน้ำเสียของบุคคลใด ๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบการต่อท่อเชื่อม การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อควบคุมการปล่อยของเสีย รวมทั้งตรวจบันทึกรายละเอียด สถิติ หรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือดังกล่าว หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้

(๒) สั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ดำเนินการเกี่ยวกับการต่อท่อเชื่อมใด ๆ จากแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ลงสู่ท่อรับน้ำเสียหรือท่อรวบรวมน้ำเสีย

(๓) อนุญาตให้ต่อท่อเชื่อมน้ำเสีย

(๔) อนุญาตให้ระบายน้ำทิ้ง ลงสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้งหรือระบบบำบัดน้ำเสีย

(๕) ประเมินค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย ตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๗ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในบริเวณที่มีแหล่งกำเนิดน้ำเสีย เพื่อตรวจสอบว่าได้มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัติหรือไม่ และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือสั่งให้แสดงเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากบุคคลที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น

(๒) เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าแหล่งกำเนิดน้ำเสียนั้น ได้กระทำขึ้นโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบแหล่งกำเนิดน้ำเสียและบริเวณที่ตั้งนั้นได้ และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือสั่งให้แสดงเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากบุคคลที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น

(๓) ในการปฏิบัติการตาม (๑) หรือ (๒) พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องกระทำการในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น และในการนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ

หมวด ๓

ค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสียและค่าธรรมเนียมอื่น ๆ

ข้อ ๑๘ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสียและค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสียและค่าธรรมเนียมอื่น ๆ โดยจัดทำเป็นประกาศและได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด พร้อมทั้งประกาศอัตราดังกล่าวให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน

ข้อ ๑๙ อัตราค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสียและค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ตามเทศบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามอัตราท้ายเทศบัญญัติ และในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียมีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเอง และทำการบำบัดน้ำเสียไม่ได้ตามมาตรฐานที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียมีหน้าที่ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย ตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๐ เจ้าของผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียหรือผู้ใด ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง หรือข้อ ๑๙ ให้ต้องโทษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเสียค่าปรับเป็น ๔ เท่าของอัตราค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสียตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๒๑ ผู้ใดขัดขวางเจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติงานตามข้อ ๑๖ หรือข้อ ๑๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๒๒ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียหรือผู้ใด ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ ๖ ให้ต้องโทษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐๔ โดยต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๒๓ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียหรือผู้ใด ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ ๗ , ๘ , ๙ , ๑๐ , ๑๑ หรือข้อ ๑๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท และหากการฝ่าฝืนนั้นทำให้เกิดความเสียหายต่อระบบบำบัดน้ำเสียรวม จะต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมายอื่นอีกด้วย

หมวด ๕
การอุทธรณ์

ข้อ ๒๔ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียที่ใช้บริการระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียผู้ใดเห็นว่า ประเภท ขนาด และอัตราค่าธรรมเนียมที่เทศบาลจัดเก็บไม่ถูกต้อง สามารถยื่นอุทธรณ์พร้อมหลักฐานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อพิจารณาภายใน ๑๕ วัน นับจากวันที่ได้รับแจ้งค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย

การพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาโดยไม่ชักช้า และมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวให้เป็นที่สุด

หมวด ๖
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเองอยู่แล้ว และประสงค์จะใช้ระบบบำบัดน้ำเสียที่มีอยู่นั้น แต่ไม่สามารถทำการบำบัดน้ำเสียตามมาตรฐานที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด มีหน้าที่ต้องดำเนินการหรือปรับปรุงแก้ไขให้ใช้งานได้ภายใน ๔๕ วัน สำหรับอาคารประเภทบ้านพักอาศัย และภายใน ๙๐ วัน สำหรับอาคารประเภทประกอบการ ทั้งนี้ นับจากวันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

กรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ไม่สามารถดำเนินการหรือปรับปรุงแก้ไขเรื่องการระบายน้ำให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ยื่นคำขอผ่อนผันต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่งไม่น้อยกว่า ๗ วัน และเมื่อมีเหตุอันควรให้เจ้าพนักงานพิจารณาผ่อนผันได้ไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้ผ่อนผัน ทั้งนี้ การผ่อนผันจะต้องคำนึงถึงผลที่จะกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนด้วย

เมื่อพ้นกำหนดผ่อนผันตามวรรคสอง เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษต้องจ่ายค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย ตามอัตราที่เทศบาลกำหนดตั้งแต่วันที่เทศบัญญัติใช้บังคับ

ข้อ ๒๖ เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จะยังไม่เก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสียจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียประเภทที่ ๑ จนกว่าจะพ้นระยะเวลา ๔ ปี นับจากที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(นายบรรจง โฆษิตจรรย์พันธ์)
นายกเทศมนตรีเมืองร้อยเอ็ด

เห็นชอบ

(นายศักดิ์ชัย กาญจนะวรรณ)
รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด

อัตราค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย
ท้ายเทศบัญญัติเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด
เรื่อง การจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย
พ.ศ. ๒๕๕๕

ลำดับที่	ประเภทอาคาร	อัตราค่าธรรมเนียม บำบัดน้ำเสีย (บาท / ลูกบาศก์เมตร การใช้น้ำ)
๑	อาคารที่อยู่อาศัย	๒
๒	สถานที่ราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ สำนักงาน และที่ทำการ	๒
๓	มูลนิธิ ศาสนสถาน สถานสาธารณกุศล โรงเรียน สถานศึกษา สถาบันกวดวิชา สถานรับเลี้ยงเด็ก ธนาคาร สมาคม	๒
๔	โรงพยาบาล สถานพยาบาล คลินิก	๒
๕	โรงแรม อาหารภัตตาคาร หอพัก	๒
๖	ร้านขายของชำ ห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้า อาคารแสดงสินค้า	๒
๗	ตลาด สถานีขนส่ง ห้องเย็น	๒
๘	ภัตตาคาร ร้านอาหาร ร้านเบเกอรี่ ร้านกาแฟ ที่มีพื้นที่บริการรวมกัน ของทุกชั้น ไม่เกิน ๑๐๐ ตร.ม.	๒
๘	ภัตตาคาร ร้านอาหาร ร้านเบเกอรี่ ร้านกาแฟ ที่มีพื้นที่บริการรวมกัน ของทุกชั้น เกิน ๑๐๐ ตร.ม.	๒
๙	สถานอาบ อบ นวด นวดแผนโบราณ สปา นวดเท้า สถานบันเทิง ร้านเสริมสวย ตัดผม ร้านซักรีด	๒
๑๐	สถานที่ประกอบธุรกิจขนาดเล็ก ซึ่งไม่ใช่โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน	๒
๑๑	อาคารเพื่อประกอบการธุรกิจ หรือพาณิชยกรรม ๑. มีพื้นที่ประกอบการ ไม่เกิน ๑๐๐ ตร.ม. ๒. มีพื้นที่ประกอบการ เกิน ๑๐๐ ตร.ม.	๒
๑๒	สถานประกอบการ ที่มีกิจการหลายประเภทอยู่ในอาคารเดียวกัน	๒
๑๓	สถานที่ประกอบธุรกิจขนาดใหญ่ หรือโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ๑. มีปริมาณการใช้น้ำ ไม่เกิน ๒๐๐ ลบ.ม. / เดือน ๒. มีปริมาณการใช้น้ำ เกิน ๒๐๐ ลบ.ม. / เดือน แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลบ.ม. / เดือน ๓. มีปริมาณการใช้น้ำ เกิน ๕๐๐ ลบ.ม. / เดือน	๒
๑๔	แหล่งกำเนิดน้ำเสียอื่น ๆ	๒